

Így élünk...

Meglepődve
és boldogan

HERMEZ - Közel-Kelet

Vasárnap reggel mikor felébredtem, kértem Jézust, mutassa meg, hogyan szerethetek aznap. Rájöttem, hogy egyedül vagyok otthon, a szüleim elmentek szentmisére. Eszembe jutott, hogy kitakaríthatnám a lakást. Igyekeztem mindent a legapróbb részletekig gondosan megcsinálni. Még virágot is tettem a nappaliban a kisasztalra.

Gyorsan végeztem, és még maradt egy kis időm, ezért reggelit készítettem és megterítettem.

Amikor a szüleim hazaértek, meglepődtek és nagyon boldogok voltak.

Még soha nem reggeliztünk ilyen nagy örömben, mint ezen a vasárnapon. Sokat beszélgettünk, és sikerült elmesélnem, mi mindent éltem azon a héten.

Ez a kis szeretet-tett megadta a kezdőhangját egy csodálatos napnak!

TÖREKSZEM

A MÁSIK HELYÉBE

KÉPZELNI

MAGAMAT

AZ ÉLET IGÉJE | 09

„Szeresd felebarátodat, mint önmagadat” (Mk 12, 31)

Jézus éppen egy írástudónak válaszol – egy Biblia-szakértőnek –, aki azt kérdi tőle, melyik a legfőbb parancsolat.

Jézus nem csak a szeretet központi szerepét tanítja, hanem egyetlen parancsba foglalja az Isten és a felebarát iránti.

A felebarát iránti szeretet az Isten iránti szeretet kifejeződése.

Hogy úgy szeressük a felebarátunkat, mint saját magunkat, úgy kellene szeretnünk, ahogy a másik szeretné, hogy szeressük, és nem a saját kedvünk szerint.

Ha mi örülnénk annak, ha valaki időt szánna ránk és meghallgatna bennünket, vagy segítene felkészülni egy vizsgára, vagy játszana velünk, esetleg rendbe tenné a lakásunkat, akkor talán a másik embernek is hasonló vágyai vannak. Jó lenne, ha rá tudnánk érezni, ha odafigyelnék rá, őszintén meghallgatnánk, megpróbálnánk belebújni a bőrébe.

Igyekszem annak a helyébe képzelni magam, aki épp előttem van, és eszerint cselekedni.

Az emberi életnek ez az alapvető normája, az „**arany**szabály”, amely minden vallásban és még a „laikus” kultúra nagy mestereinek tanításában is megtalálható.

Ha mindannyian valóban tudatában lennénk, hogy úgy kell szeretnünk a felebarátot, mint önmagunkat, hogy ne tegyük a másikkal azt, amit nem szeretnénk, hogy velünk tegyenek, és azt tegyük vele, amit szeretnénk, hogy velünk tegyenek, akkor véget érnének a háborúk, megszűnne a korrupció, nem lenne többé utópia az egyetemes testvériség, és hamarosan megvalósulna a szeretet civilizációja.

Elmesélem a tapasztalataimat, hogyan éltem az „arany